

MARTINA ŠIMKOVÁ, *Tábor – město a jeho časopis*, České Budějovice 2007 (bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 45 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Předložená práce si klade za cíl postihnout vnitřní život v jihočeském městě Táboře během druhé poloviny 19. století pohledem týdeníku *Tábor*, vydávaného v dané době. Téma je stanoveno zajímavým a, to je třeba zdůraznit, užitečným způsobem. Zkoumání vývoje relativně uzavřeného společenství provinčního města v tehdejší Rakousko-uherské monarchii optikou exkluzivního pramene nabízí slibné výsledky. Svou povahou se blíží téměř mikrohistorickému přístupu. Autorka však spíše vychází z tradic kulturního a sociálního dějepisectví. Zajímá ji především každodenní život a výrazné projevy kulturních aktivit i vztahů jednotlivých skupin městského obyvatelstva, jak se zrcadlily v jejím prameni. Zároveň své postřehy většinou uměla zasadit do obecnějšího kontextu doby a dlouhodobějších tendencí vývoje české společnosti 19. století. Zde dobře zúročila znalost zásadních prací Jiřího Kořalky, Miloše Řezníka a Miroslava Hrocha, i když by bylo prospěšné využít i další podněty, např. koncept Otty Urbana. Nepovšimnuty zůstaly i výsledky kulturněhistorických výzkumů, prezentované ve sbornících z plzeňských symposií k dějinám 19. století. Citelněji je ovšem postrádána některá regionální literatura. Uveden mohl být alespoň historický atlas Tábora, obsahující bibliografii k dějinám města a četné ikonografické prameny včetně těch, jež postihují urbanistický rozvoj Tábora.

Formulace tématu a volba metodických přístupů představují největší klady práce. Otázkou zůstává, zda autorka nemohla ze stanovené problematiky vytěžit více. Řadu dílčích úkolů autorka jen stručně naznačila. Již význam týdeníku jako historického pramene si zasloužil hlubší posouzení vzhledem k úloze žurnalistiky a periodik v dobové české společnosti (připomeňme jen Grégrovy Národní listy atd.). Omezit se pouze na F. Roubíkem zprostředkované formální otázky nebylo nutné. Hluběji mohl být mimo jiné popsán i vztah redakce a gymnaziálních profesorů, mezi nimiž se v daném období objevilo několik významných vědeckých osobností (příspěvali např. i do Ottova slovníku). Samotnému redakčnímu kolektivu nebyla věnována prakticky žádná pozornost. Rovněž okruh odběratelů týdeníku, a případně inzerentů, přímo volá po prozkoumání pomocí prozopografické sondy. V rámci bakalářské práce snad nebylo možné tématický záběr příliš rozšiřovat, bylo by však účelné dotčená hlediska alespoň zmínit jako perspektivy dalšího zpracování pramene. Rovněž za rámec bakalářské práce vychází hlubší komparace s dalšími pramennými výpověďmi. I ta

však v omezené míře mohla být v práci zužitkována. Celkově je tedy struktura práce vystavěna nápaditě, ale konkrétní analýzy nejsou dovedeny do patřičné hloubky.

Z hlediska formálního zpracování je třeba ocenit pečlivě a logicky připravený poznámkový aparát. Počet překlepů a chyb v textu nepřesahuje snesitelnou míru. Nechybí rovněž žádná z potřebných příloh. Je však nutno upozornit, že autorka opomněla citovat zdroje obrazových příloh. Protože se jedná viditelně o fotografie historické, tedy v podstatě o ikonografický pramen, bylo nutné tyto citace uvést.

Vzhledem ke všem zmíněným přednostem a nedostatkům předložené bakalářské práce doporučuji práci k obhajobě a navrhuji, ovšem s připomenutím výše uvedených výhrad, klasifikaci stupněm **velmi dobře**.



PhDr. Zdeněk Vybíral, Ph.D.

Tábor 17. května 2007